

Sygn. akt IV KK 390/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puzkarski

SSN Dorota Rysińska

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie przeciwko **F. S.**

skazanemu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 grudnia 2015 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 20 września 2013 r.

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 września 2013r., wydanym w trybie art. 335§1 k.p.k., Sąd Rejonowy uznał **F. S.** za winnego popełnienia 40 przestępstw zakwalifikowanych z art. 286§1 k.k. oraz art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. i ustalając, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91§1 k.k. wymierzył karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił warunkowo na okres

próby wynoszący 3 lata. Skazanego oddano pod dozór kuratora sądowego i zobowiązano do naprawienia szkody.

Orzeczenie to uprawomocniło się nie będąc zaskarżone przez żadną ze stron.

Kasację od tego wyroku, na korzyść skazanego wywiódł dopiero Prokurator Generalny. Zarzucił w niej:

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 10§1 k.k. oraz art. 1§1 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35 poz. 228 z późn. zm.) polegające na zastosowaniu do oskarżonego zasad odpowiedzialności przewidzianych w Kodeksie karnym oraz rozpoznania 31 czynów spośród 41 kwalifikowanych z art. 286§1 k.k. i 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. popełnionych przez oskarżonego przed ukończeniem przez niego 17 lat.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, tak jak wymaga tego art. 535§5 k.p.k.

Bezsprzecznie ma rację skarżący, że w niniejszej sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa materialnego. Nie ulega bowiem wątpliwości, że skazany F. S. urodził się w dniu 9 listopada 1995r., a więc, że 17 lat ukończył 9 listopada 2012r.

Tak więc stwierdzić należy, że 32 spośród przypisanych mu czynów (popełnionych w okresie od dnia 7 stycznia 2012r. do dnia 11 października 2012r.) zaistniało zanim oskarżony ukończył 17 rok życia. Zgodnie zatem z dyspozycją art. 10§1 k.k. nie mógł on odpowiadać za popełnienie tych czynów zabronionych na zasadach określonych w kodeksie karnym. Jednocześnie stwierdzić należy, że zarzucone czyny nie spełniają przesłanek rozszerzenia tej zasady odpowiedzialności w oparciu o art. 10§2 k.k.

Nie istniała też możliwość uwzględnienia kasacji tylko co do czynów, których zaistnienie wskazano na daty przypadające przed ukończeniem przez oskarżonego 17 lat, skoro wszystkie przypisane przestępstwa zostały uznane za popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k. i wymierzono za nie jedną karę.

W tej sytuacji należało orzec o uchyleniu zaskarżonego wyroku w całości.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy zobowiązany będzie jeszcze raz przeanalizować sytuację prawną oskarżanego, a w szczególności dostrzec okoliczności podniesione w skardze Prokuratora Generalnego.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc